

РЕШЕНИЕ

№ 444

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 17.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **11377** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).
Образувано е по жалба на Я. Т. Ж. - Т., действаща чрез адв. В. Ч. - САК, срещу Решение № 1040-21-886/22.11.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалбата и срещу Разпореждане № РВ-3-21-01001784/14.09.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което на жалбоподателката е разпоредено да възстанови част от добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради бременност и раждане, изплатено за времето от 30.12.2018 г. до 09.08.2021 г. - в размер на главница от 20 057,43 лв. Жалбоподателката обжалва решението, като моли същото да бъде отменено като незаконосъобразно. Оспорва се изводът, че обезщетението е получено без основание, тъй като жалбоподателката е извършвала трудова дейност и респ. е имала осигурителни права. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени решението и потвърденото с него

разпореждане. Претендират се разноси по делото.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ-С. град, чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата като неоснователна по мотивите изложени в оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното:

От „ЛЕСЕ - ФЕР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за Я. Т. Ж.-Т., ЕГН [ЕГН] в ТП на НОИ - С. град са представени Удостоверения приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове с № E20183013388, № E20183147377, № E20196063422, № E20196573855 (изд. за периода от 30.12.2018 г. до 14.05.2019 г. вкл.), № E2021053384, № E20210244665, № E20202659718 (изд. за периода от 28.03.2021 г. до 09.08.2021 г. вкл.) и Удостоверение приложение № 10 към чл. 9, ал. 1 от НПОПДОО с данни относно правото на парично обезщетение за бременност и раждане на основание чл. 50 и чл. 51 от КСО, считано от 14.05.2019 г. , за периода от 14.05.2019 г. до 12.02.2020 г. вкл. Въз основа на това на Я. Т. Ж.- Т. е изплатено парично обезщетение за 371 работни дни в размер на 30 713.94 лв. В дохода, който е използван за база при определяне на паричното обезщетение е включен и осигурителен доход за периода от месец януари до месец септември 2017 г., данните за който са подадени по реда на чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО чрез “ТРОПИК ПАЙНЕР СТАРС“ ЕООД и осигурителен доход за периода от месец октомври 2017 г. до месец септември 2018 г., данните за който са подадени по реда на чл. 5. ал. 4, т. 1 от КСО чрез „ФЕЛИКС ФИКС“ ЕООД.

По повод на подадената информация от осигурителя „ТРОПИК ПАЙНЕР СТАРС“ ЕООД е извършена проверка от контролните органи на ТП на НОИ, резултатите от която са отразени в Констативен протокол № KB-5-21-00908035/13.04.2021г. От удостовереното в него се установява следното: От „ТРОПИК ПАЙНЕР СТАРС“ ЕООД е подадено уведомление за сключен с жалбоподателката безсрочен трудов договор на 16.01.2017 г. на длъжност „управител реклама и връзки с обществеността“, като длъжността считано от 01.04.2017 г. е променена на „управител“. Договорът е прекратен на 01.10.2017 г. Отбелязванията в трудовата книжка съответстват на тези

данни. Уговореното възнаграждение е било 2700лв.

„ТРОПИК ПАЙНЕР СТАРС“ ЕООД е вписано в Търговски регистър от 28.03.2016 г. като дружество с едноличен собственик на капитала и управител К. А. М.. Съгласно вписване от 16.05.2016 г. в ТР дружеството е с нов собственик/управител - Д. В., сръбски гражданин. Считано от 10.08.2017 г. в ТР за управител на дружеството е вписана К. Б. А.. Дружеството е със седалище и адрес на управление - [населено място], р-н “К. село“, [жк], [жилищен адрес] вход Б, ет. 3, ап. 25. С цел установяване на извършвана стопанска дейност от дружеството е изисквана информация от ТД на НАП - С., включително за наличие на търговски обекти, регистрирани фискални устройства и отчетени обороти, подадени годишни данъчни декларации и годишни финансови отчети. От събраната по този повод информация е установено, че от страна на дружеството няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и ГФО за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2019 г. вкл., няма данни за регистрирани фискални устройства, няма данни за регистрирани търговски обекти, няма данни за подавани справки по чл. 73, ал.6 от ЗДДФЛ, както и за регистрация на дружеството по ЗДДС. Данните на основание чл. 5, ал. 4 от КСО и уведомленията по чл.62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на К. А. М. и на К. Б. А.. Предвид налични данъчно-осигурителни задължения в особено големи размери срещу дружеството е било образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г.

От контролните органи на ТД на НАП е извършвана проверка за установяване на факти и обстоятелства на дружеството във връзка със спазване на данъчното и осигурителното законодателство, приключила с Протокол № П-22220218214145-073-001/21.11.2019 г. В хода на проверката не е установен контакт с управител или представител на дружеството, не са представени първични счетоводни документи, не е установено реално извършвана трудова дейност от лицата, наети от дружеството. Не е установено дружеството да притежава финансови активи, недвижими имоти, МПС и др. собственост. Установени са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за наетите лица с максимален осигурителен доход, без да е налице реално обезпечение на възнагражденията.

В рамките на извършваната от ТП на НОИ – С. град проверка е била потърсена за даване на обяснения и сведения и управителят на дружеството К. Б. А., включително

и чрез посредничеството на ТП на НОИ – М., поради наличните сведения за постоянния и настоящ адрес на лицето. В отговор с вх. № Ц4023-21-438#35/24.03.2021 г. от ТП на НОИ - М. уведомяват ТП на НОИ - С. град, че въпреки положените усилия не е установен контакт с нея, както и местонахождението и.

От контролните органи на ТП на НОИ - С. са изпратени по реда на чл. 44 - 46 от АПК писма за събиране на сведения и пояснения до общо 11 лица, за които от дружеството са подавани уведомления за сключени и/или прекратени трудови договори и данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. I от КСО. вкл. и до Я. Т. Ж.-Т.. След получаване на пощенската пратка, от лицето не е потърсен обратен контакт.

При тези установявания е прието, че “ТРОПИК ПАЙНЕР СТАРС“ ЕООД не е извършвало стопанска дейност по смисъла на Търговския закон за времето от вписването си в Търговския регистър (от 28.03.2016 г. до 31.12.2019 г.), която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването и. Не са установени никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения в размери, близки или равни на максималния осигурителен доход за страната на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица.

На база тези данни, с Констативен протокол № КВ-5-21-00908035/13.04.2021 г. на контролен орган при ТП на НОИ е направено заключение, че лицата, за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, сред които и жалбоподателката, не са били осигурени по смисъла на осигурителното законодателство и че осигурителните вноски в случая са недължими, тъй като не са възникнали осигурителни правоотношения. В тази връзка, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, от контролен орган на ТП на НОИ - С. град са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00908047/13.04.2021 г. на дружеството за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.06.2016 г. до 12.05.2019 г. в частност за Я. Т. Ж.-Т.. Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО и след изтичане на срока за изпълнението им са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност за служебно заличаване по реда на чл. 4, ал. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието,

сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В хода на административното производство е извършена и проверка на верността на подадените осигурителни данни за жалбоподателката от „ФЕЛИКС ФИКС“ ЕООД. Резултатите от проверката са обобщени в Констативен протокол КВ-5-21-00685243/07.11.2019 г., от който се установява следното:

По данни от регистъра на трудовите договори от „ФЕЛИКС ФИКС“ ЕООД е подадено уведомление за сключен с жалбоподателката безсрочен трудов договор на 01.10.2017 г. за изпълнение на длъжност „оператор център за обаждания“. според Уговореното възнаграждение е 2400лв Договорът е прекратен на 01.10.2018 г. При извършената проверка от контролен орган при ТП на НОИ - С. град на „ФЕЛИКС ФИКС“ ЕООД е установено, че дружеството е вписано в Търговски регистър от 13.07.2017г. с едноличен собственик на капитала и управител Ж. Г. И.. Дружеството е със седалище и адрес на управление - [населено място],[жк], [улица]. От ТД на НАП – С. е изискана информация за дружеството, включително за наличие на търговски обекти, регистрирани фискални устройства и отчетени обороти, подадени годишни данъчни декларации и годишни финансови отчети. В отговор, контролният орган на НОИ е уведомен, че от страна на дружеството няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО и ГФО за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г. вкл., няма данни за регистрирани фискални устройства, няма данни за регистрирани търговски обекти. Предвид налични данъчно-осигурителни задължения в особено големи размери на дружеството е образувано и изпълнително дело №[ЕИК]/2018 г. От контролните органи на ТД на НАП на дружеството е извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства във връзка със спазване на данъчното и осигурителното законодателство, приключила с Протокол № П-22221418214245-073-001 /23.05.2019 г. В хода на проверката не е установен контакт с управител или представител на дружеството, не са представени първични счетоводни документи, не е установено реално извършвана трудова дейност от лицата, наети от дружеството. Не е установено дружеството да притежава финансови активи, недвижими имоти. Установени са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за лицата с максимален осигурителен доход, без реално обезпечение на

възнагражденията. От органите по приходите е извършена и насрещна проверка на Я. Т. Ж.-Т., относно положения от нея труд във „ФЕЛИКС ФИКС“ ЕООД, обективирана в протокол № П-22221418216425-141-001/21.12.2018г. Съгласно декларираното по ел. път от Ж.-Т., същата е посочила за естество на извършваната работа в дружеството „осъществяване на телефонни обаждания до клиенти в О. кралство, по повод закупен домейн и хостинг план, и последващо подновяване на абонамента; обаждане по телефона от списъци, предоставени ѝ от работодателя; сортиране на клиентите в групи според постъпилите отговори“. Описаната дейност е осъществявала от дома си, по служебен телефон с английски номер. Лицето е декларирало, че не пази длъжностна характеристика. Получавала е възнаграждение в размер на 1 850, 00 лв., като това и е била реалната нетна заплата по ведомост, плащана в брой, веднъж месечно (при все, че според уговореното в трудовия договор, възнаграждението е било 2400лв.). Работното време е било от 11ч. до 19.00 ч., като не е полагала нощен или извънреден труд, и не е работила по официални празници. Ползвала платен годишен отпуск 5 дни в м. 12.2017 г. и 2 пъти по 5 дни през 2018 г. Декларирала е, че не е ползвала отпуск по болест и не е отбелязвала започването и приключването на трудовия процес в присъствени форми или други по вид носители, както и не е получавала заповед за командировки. В заключение от проверяващите органи е изразено становище, че изложените данни от лицето са противоречиви и непоследователни и не потвърждават извършвана трудова дейност във „ФЕЛИКС ФИКС“ ЕООД.

От страна на контролните органи при ТП на НОИ - С. град на осигурителя са изпратени задължителни предписания за явяване в ТП на НОИ - С. град и предоставяне на документи за извършване на пълна финансова ревизия по разходите на ДОО на следните адреси: до седалището на дружеството - [населено място], р-н С., кв. Г. М., [улица] № ЗД-1-21-00648219/12.09.2019г. и до адреса на управителя - [населено място], кв. Бели брег, № 10, ап. 05. Задължителните предписания до настоящия адрес на управителя са върнати с вписана отметка „Непотърсени“. Писмото до седалището на адреса на дружеството е върнато с обратна разписка „отсъства“. От контролните органи на ТП на НОИ - С. са изпратени по реда на чл. 44 - 46 от АПК писма за събиране на сведения и пояснения до 2 лица, за които от

дружеството са подавани уведомления за сключени и/или прекратени трудови договори и данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. I от КСО, вкл. и до Я. Т. Ж.-Т..

На 23.10.2019 г. пред контролните органи на ТП на НОИ –Х. от Я. Г. Ж.-Т. е попълнена и подписана декларация, в която на много от въпросите свързани с конкретни данни за положен труд във „ФЕЛИКС ФИКС” ЕООД Т. е отговорила с „не помня“ или липсва отговор. По отношение на работно място от лицето е декларирано, че не е имала конкретно работно място, за свободната позиция в дружеството разбрала от обява в интернет, като не е полагала труд с други лица, естеството ѝ на извършвана дейност се е състояла в обаждания до клиенти в О. кралство по списъци предоставени от работодателя за удължаване на договорите или за услуги. За лице, с което е осъществявала кореспонденция и я е запознала със задълженията е посочила „Л.“, за размера на получавано възнаграждение е дала следните сведения “нещо около 2 000,00 лв. в брой“ и „нямам спомен” за размера на последно получено възнаграждение, дата на получаване и за кой месец се отнася.

На база установените данни, с Констативен протокол № КВ-5-21-00685243/07.11.2019 г. от контролен орган на ТП на НОИ е прието, че лицата, за които са подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не са били осигурени по смисъла на осигурителното законодателство и че осигурителните вноски, в случая са недължими, тъй като не са възникнали осигурителни правоотношения. В тази връзка, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, от контролен орган на ТП на НОИ - С. град, са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00685456/07.11.2019 г. на осигурителя за заличаване на подадените от осигурителя данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.10.2017 г. до 15.01.2019 г. в частност за Я. Т. Ж.-Т.. Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО и след изтичане на срока за изпълнението им са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

При тези обстоятелства е издадено Разпореждане № РВ-3-21-01001784/14.09.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което на основание чл. 114. ал.

2. т. 2 и ал. 3 от КСО е разпоредено Т. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради бременност и раждане, изплатено ѝ за времето от 30.12.2018 г. до 09.08.2021 г. в размер на 20 057,43 лв. (двадесет хиляди петдесет и седем лв. и четиридесет и три ст.) - главница. Разпореждането е мотивирано с обстоятелството, че Я. Г. Ж.-Т. не е била осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО - за лицето са били подадени неправомерно данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, като въз основа на същите на лицето неоснователно е изчислено и в следствие изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в недължим размер. Разпореждането е обжалвано по административен ред. С Решение № 1040-21-886/22.11.2022 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град жалбата срещу разпореждането е отхвърлена.

Разпитаният по делото свидетел – съпруг на жалбоподателката, дава показания, че жалбоподателката е работила за „Тропик П. С. ЕООД от началото на 2017г. до края на август 2017г., като работата се изразявала в провеждане на телефонни разговори с клиенти с местопребиваване в О. кралство, целящи да насърчат същите към по-нататшно ползване на определени електронни услуги. Обстоятелствата, че свидетелят към настоящия момент е съпруг на жалбоподателката не е достатъчно основание неговите показания да се ценят като недостоверни – чл. 172 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Тази преценка следва да се направи при съпоставка на показанията с останалия събран по делото доказателствен материал. В тази връзка съдът прецени следното: От една страна показанията на свидетеля се отнасят само до извършваната дейност от жалбоподателката за едно от дружествата - „Тропик Пейнер Старс“ ЕООД и не покриват изобщо втория спорен период на осъществявана дейност – този във „ФЕЛИКС ФИКС “ ЕООД. В същото време естеството на твърдяната дейност не съответства на описаното в трудовия договор. То съответства на работата, която по писмени данни и сведения на жалбоподателката е извършвана за осигурителя „ФЕЛИКС ФИКС “ ЕООД. При тези несъответствия с останалия

събран по делото доказателствен материал съдът приема, че събраните гласни доказателства не са достоверни и не следва да се кредитират.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С.-град, издадено въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

При преценката на съответствието на акта с материалния закон, съдът съобрази следното:

Нормата на чл. 10, ал. 1 от КСО урежда, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1

и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. В практиката си Върховния административен съд трайно приема, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е то да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Лицето трябва реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. Респ. ако лицето не е извършвало трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване, то няма посоченото по-горе качество и не може да получава претендираните осигурителни плащания. Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./. Жалбоподателката не е провела успешно пълно и главно доказване на относимия доказателствен факт, а именно, че реално е осъществявала трудова дейност в полза на двете по-горе обсъждани дружества.

След като не е упражнявала дейност за тези две дружества правилно и законосъобразно ръководителят на осигуряването на контрола по разходите в ТП на НОИ – С.-град е постановил разпореждане за възстановяване на част от полученото обезщетение в общ размер на главниците от 30 713.94 лв., като от дохода, който е използван за база при определяне на паричното обезщетение е изключен осигурителен доход за периода от месец януари до месец септември 2017 г. – въз основа на заличените данни за осигуряване от “ТРОПИК ПАЙНЕР СТАРС“ ЕООД и осигурителен доход за периода от месец октомври 2017 г. до месец септември 2018 г., данните за който са подадени по реда на чл. 5. ал. 4, т. 1 от КСО чрез „ФЕЛИКС ФИКС“ ЕООД и впоследствие заличени. Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение от осигурените лица в случаите, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена. При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите се определят по реда на чл. 24 от Наредбата за правна помощ и се присъждат в размер на 100 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, трето отделение, 15 - ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Т. Ж. - Т., действаща чрез адв. В. Ч. - САК, срещу

Решение № 1040-21-886/22.11.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-1299 от 28.09.2021 г. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01001784/14.09.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА Я. Т. Ж. - Т. да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град съдебни разноси в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: